Dosarul nr.1r-1059/25 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
/1-25022893-02-1r-09092025 / Judecător Aurelia Cazacliu

D E C I Z I E
În numele Legii

20 februarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului,
Judecătorul Alexandru Spoială
Judecătorii Igor Chiroșca și Mihail Proca

examinând în procedură scrisă, în lipsa părților, recursul procurorului în Procuratura Chișinău, oficiul de reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Renata Anici -Nărea declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-392/2025 din 16 mai 2025, privind acuzarea lui:

Chiron Iurie *****, născut la data de *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, vorbește limba de stat, originar din r-nul Ialoveni, s. *****, studii medii complete, necăsătorit, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, *și lui*

Iosif Veaceslav, născut la data de *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, vorbește limba de stat, originar din r-nul Ialoveni, s. *****, studii medii incomplete, necăsătorit, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, cu antecedente penale,

ambii de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal;

termenul de examinare în prima instanță 20.02.2025-16.05.2025;

termenul de examinare în instanța de recurs 09.09.2025-20.02.2026;

procedura de înștiințare a părților legal executată;

asupra recursului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate, Colegiul penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 mai 2025, se încetează procesul penal în cauza penală de învinuire a lui Chiron Iurie și Iosip Veaceslav în baza art. 186 alin. (2) lit. b), art. 186 alin. (2) lit. b) din Codul penal, pe motivul împăcării părților. Se revocă măsura preventivă aplicată în privința condamnatului Iosip Veaceslav și se pune în libertate din data pronunțării sentinței 16 mai 2025, dacă nu se deține în detenție în alte temeiuri.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, în perioada de timp, de la data de 17 ianuarie 2025 orele 13:00 min., până la data de 21 ianuarie 2025, orele 10:00 min, Chiron Iurie *****, d.n. ***** împreună cu cet. Iosip Veaceslav, d.n. *****, acționând cu

intenție, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările ce pot surveni, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu însușirea lor ulterioară, pe ascuns au sustras de la automobilul de model „Mercedes C 180” cu n/î *****, care era parcat în spatele blocului de locuit de pe adresa mun. Chișinău, str. Albișoara 10, 4 jante cu mărimea R16, 205/55 la preț 1500 lei (o bucată), astfel prin fapta dată, părții vătămate cet. Spînu Vic*****, i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 6 000 lei. La fel, în perioada de timp de la data de 25 ianuarie 2025, în intervalul de timp 3 cuprins între orele 06:50 min., până la orele 07:10 min., Chiron Iurie *****, d.n. ***** împreună cu cet. Iosip Veaceslav, d.n. *****, acționând cu intenție, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările ce pot surveni, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu însușirea lor ulterioară, au sustras pe ascuns 2 anvelope cu tot cu jante la preț de 170 euro care conform cursului BNM din data de 25.01.2025, constituie 3 297 lei pentru un set, de la automobilul de model ’’Mercedes” cu n/î *****, care se afla parcat pe str. Ismail 104, mun. Chișinău, cauzând cet. Grozdev Zaharia un prejudiciu material în sumă totală de 6 594 lei.

3. La data de 22 mai 2025, recurs în termen a depus procurorul, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 mai 2025 în privința lui Iosip Veaceslav, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond. În argumentarea recursului procurorul invocă că instanța de judecată încetând procesul penal în privința lui Iosip Veaceslav nu a ținut cont de prevederile art.109 alin.(1) din Codul penal, potrivit căruia: "împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolele II-III, V-VI şi la art.264 alin.(1) din Partea specială, precum şi în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție... Or, în speță inculpatul Iosip Veaceslav este anterior judecat și are antecedente penale, prin sentința din 03.08.2023 emisă de Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni, art.190 alin (2) Cod penal, privațiune de libertate pe un termen de 1 an și 6 luni, cu comasarea sentinței din 08.10.2022, termenul de pedeapsă neexecutat 2 ani privațiune de libertate cu aplicarea art.90^1 CP se suspendă parțial termenul de executare a pedepsei 4 luni în penitenciar, iar restul pedepsei de 1 an şi 6 luni se suspendă condiționat pe un termen de probă de 2 ani cu privarea de a deține funcții legate de activități financiare pe un termen de 3 ani, astfel în privința numitului nu sunt aplicabile prevederile art.109 din Codul penal.

4. Conform art. 447 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună referințe. Astfel, examinarea cauzei a avut loc fără prezența părților la proces. Conform art.448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra

tuturor motivelor invocate în recurs.

5. Potrivit art.109 alin.(1-2) din Codul penal, (1) împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolele II–III, V–VI şi la art.264 alin.(1) din Partea specială, precum şi în cazurile prevăzute de procedura penală, *dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința ei nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca urmare a împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani*. În cazul minorilor, împăcarea părţilor poate fi aplicată şi pentru infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, prevăzute la capitolul IV din Partea specială, precum şi pentru infracțiuni grave, prevăzute la capitolele II–III şi V–VI din Partea specială. (2) Împăcarea este personală şi produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale şi pînă la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

6. În conformitate cu prevederile art.384 alin.(1) din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

7. Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs atestă că, procesul penal în această cauză a fost încetat în ședință preliminară pe motivul împăcării părților. Împăcarea părților este un temei care înlătură răspunderea penală pentru comiterea unei infracțiuni, însă aceasta nu echivalează cu nevinovăția.

8. În primul rând, Colegiul reiterează că, conformitate cu art.332 alin.(1), (2), (3), (4), (5) din Codul de procedură penală (1) în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5) –9), 285 alin.(2), precum şi în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. (2) În cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție, instanța încetează procesul penal şi, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova. (3) Concomitent cu încetarea procesului penal, instanța ia măsurile respective prevăzute în art.54 şi 55 din Codul penal, precum şi decide asupra chestiunilor prevăzute în art.285 alin.(6). (4) Sentința de încetare a procesului penal poate fi atacată cu apel sau, după caz, cu recurs în instanța ierarhic superioară, în modul prevăzut de prezentul cod. (5) În cazul prevăzut la art.275 pct.4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

9. Potrivit art. 285 alin. (2) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal pe motiv de împăcare a părților este un temei de nereabilitare a persoanei. Având în vedere că această încetare este un motiv de nereabilitare, ea sugerează implicit că persoana a comis fapta incriminată (mutatis mutandis decizia nr. 1ra-303/24, § 36). Prin urmare, împăcarea părților presupune că fapta a fost comisă de inculpat, dar tragerea acestuia la răspundere nu poate avea loc datorită împăcării părților. Acest fapt rezultă implicit și din art. 385 alin. (1)

Cod de procedură penală, care prevede că, indiferent de tipul sentinței, sentința trebuie să constate dacă fapta incriminată a avut loc, dacă aceasta a fost săvârșită de inculpat, dacă sunt întrunite elementele infracțiunii și dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii. La fel, este relevant că ”încetarea procesului penal fără cercetarea probelor și fără constatarea vinovăției poate aduce atingere prezumției de nevinovăție, garantată de art. 21 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 § 2 CEDO. O asemenea încetare lasă impresia că persoana ar fi fost vinovată, fără ca vinovăția să fi fost stabilită printr-o procedură stabilită de lege. CtEDO, în hotărârea Felix Guțu v. Moldova (2020), a reamintit că unul din aspectele prezumției de nevinovăție este de a preveni ca persoanele care au beneficiat de o încetare a procedurilor, fără recunoașterea vinovăției, să fie tratate de către autoritățile publice ca și cum ar fi fost de fapt vinovate de infracțiunea incriminată”. De asemenea, se reține că art. 101 alin. (3) din Codul de procedură penală prevede că nici o probă nu are valoare dinainte stabilită pentru instanța de judecată, iar art. 103 alin. (2) Cod de procedură penală prevede că recunoașterea vinovăției poate fi pusă la baza învinuirii (implicit și a condamnării) doar în măsura în care este confirmată de fapte și circumstanțe ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză. Prin urmare, recunoașterea vinovăției, fără a fi coroborată cu alte probe, nu este suficientă pentru constatarea vinovăției de către instanța de judecată. Pe de altă parte, art. 384 alin. (4) Cod de procedură penală obligă instanța de judecată să își bazeze sentința doar pe probele cercetate în ședința de judecată. Cercetarea probelor, însă, conform legislației actuale, nu poate fi efectuată în ședința preliminară, ci doar la etapa cercetării judecătorești. Prin urmare, încetarea procesului penal, pe motive de nereabilitare, nu poate avea loc la etapa ședinței preliminare *(a se vedea Avizul consultativ al CSJ nr.1avc-6/2025).*

10. În al doilea rând, argumentele procurorului în recursul declarat sunt întemeiate reieșind din prevederile art.109 din Codul penal, în contextul dat, instanța de recurs conchide că inculpatul Iosip Veaceslav are antecedente penale inclusiv pentru infracțiuni similare, fiind anterior condamnat prin sentința din 03.08.2023 emisă de Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni, în baza art.190 alin (2) Cod penal, la pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 1 an și 6 luni, cu comasarea sentinței din 08.10.2022, termenul de pedeapsă neexecutat 2 ani privațiune de libertate cu aplicarea art.90^1 CP se suspendă parțial termenul de executare a pedepsei 4 luni în penitenciar, iar restul pedepsei de 1 an şi 6 luni se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani. Astfel se relevă că prezenta faptă incriminată a fost comisă în perioada de probațiune, circumstanțe ce denotă criterii de imposibilitate a aplicării instituției încetării pe motivul împăcării părților.

11. Prin urmare, Colegiul penal constată, că prevederile relevate supra nu au fost respectate întocmai de către instanța de fond, iar instanța de recurs la judecarea recursului nu poate agrava situația inculpatului, iar aceasta urmează a fi dispusă prin soluționarea de către instanța de fond. În acest context, Colegiul penal atestă că, prin cerințele formulate în cererea de recurs formulată de acuzatorul de stat împotriva sentinței instanței de fond, se solicită rejudecarea cauzei, respectiv, instanța de recurs, reieșind din prevederile art.449 alin.(1) pct.

2) lit. b) Codul de procedură penală, este limitată în pronunțarea unei soluții, dacă prin aceasta se agravează situația inculpatului. În temeiul art.449 alin. (1) pct. 2) lit. d) Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral şi dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

12. Vizavi de situația inculpatului Chiron Iurie, se atestă că în privința acestuia nu s-a declarat recurs, totodată, instanța de recurs nu se poate expune prin extindere şi asupra acestuia, fără a crea acestuia o situație mai gravă.

13. Instanța de recurs admite recursul procurorului în baza art.449 alin.(1) pct. 2) lit. d) din CPP, casează parțial sentința în privința inculpatului Iosip Veaceslav și remite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

14. În conformitate cu art.447 și art.449 alin.(1) pct. 2) lit. d) din Codul de procedură penală, completul,

d e c i d e :

Admite recursul procurorului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-392/2025 din 16 mai 2025, casează parțial sentința contestată în privința inculpatului Iosip Veaceslav și remite cauza în această parte la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul **Alexandru Spoială**

Judecătorul **Igor Chiroșca**

Judecătorul **Mihail Proca**